

SINTEF Teknologi og samfunn

Postadresse: 7465 Trondheim
Besøksadresse: S P Andersens veg 5
7031 Trondheim
Telefon: 73 59 03 00
Telefaks: 73 59 03 30

Foretaksregisteret: NO 948 007 029 MVA

SINTEF RAPPORT

TITTEL

Kartlegging av utbredelse av leksehjelp i norsk skole

FORFATTER(E)

Thomas Dahl, med bidrag av Trond Buland og Thomas Hugaas Molden

OPPDRAGSGIVER(E)

Utdanningsdirektoratet

RAPPORTNR. STF50 A07044	GRADERING Åpen	OPPDRAGSGIVERS REF. Trond Fjeld	
GRADER. DENNE SIDE Åpen	ISBN 978-82-14-04210-8	PROSJEKTNR. 500134	ANTALL SIDER OG BILAG
ELEKTRONISK ARKIVKODE 500134	PROSJEKTLEDER (NAVN, SIGN.) Trond Buland	VERIFISERT AV (NAVN, SIGN.) Trond Buland	
ARKIVKODE	DATO 18. april 2007	GODKJENT AV (NAVN, STILLING, SIGN.) Ida Munkeby, forskningsdirektør	

SAMMENDRAG

Leksehjelpen i norsk skole har vokst i omfang de siste årene, fra å omfatte bare litt i overkant av 10 prosent av skolene for 6 år siden til nå å være et tilbud ved over halvparten av norske skoler, grunnskole som videregående opplæring. Leksehjelpen er i hovedsak organisert av den enkelte skole med lærere som leksehjelpere, den er rettet generelt mot alle elever og er ikke fagspesifikk. Den finnes på alle trinn i norsk skole, i hovedsak som et tilbud rettet mot flere trinn eller hele skolen. Mange leksehjelptilbud er knyttet til skole-fritidsordning. Frivillige organisasjoner er også involvert i mange opplegg, både på og utenfor skolen.

Det store omfanget av leksehjelptilbud som rapporteres, kan delvis forklares med at det vil være gråsoner mellom hva som defineres som skolens ordinære oppgave og hva som er et ekstraordinært tilbud. Det kan også forklares med at det er endringer i undervisnings- og arbeidsform på mange skoler hvor enkelte deler blir definert som leksehjelp. Samtidig ser vi tydelig at leksehjelp i hovedsak er å forstå som et tilbud til elevene utover ordinær undervisning.

Vurderingen som respondentene (skoleledelsen) i denne kartleggingen gjør av leksehjelpen er overveiende positiv. I første rekke er det et opplegg de synes fungerer godt, dernest mener mange å se også resultater når det gjelder elevenes læring og arbeid.

De positive vurderingene respondentene gir av leksehjelptilbudene og et utbredt ønske om å videreføre arbeidet til å nå flere elever, tilsier at leksehjelp allerede er i ferd med å bli en integrert del av norsk skole.

STIKKORD	NORSK	ENGELSK
GRUPPE 1	Samfunnsvitenskap	Social Science
GRUPPE 2	Skole	School
EGENVALGTE	Kartlegging	Survey

Forord

Denne rapporten presenterer noen av resultatene fra en kartlegging av leksehjelp i norsk skole. Kartleggingen er en del av et større evalueringsoppdrag om forsøk med leksehjelp for Utdanningsdirektoratet. Evalueringen gjennomføres i et samarbeid mellom SINTEF Teknologi og samfunn, Gruppe for skole- og utdanningsforskning og NTNU Samfunnsforskning.

Vi har i forbindelse med kartlegginga sendt spørreskjema til alle grunn- og videregående skoler i landet. En stor takk til alle som har tatt seg tid i en hektisk skolehverdag til å svare på skjemaet.

Utkast til denne rapporten har vært presentert for referansegruppen for prosjekt leksehjelp i Utdanningsdirektoratet 22. mars 2007. Der deltok Trond Fjeld og Svein Kyrres Hamnes, Utdanningsdirektoratet, Thomas Grønli, ORKIS leksehjelpen, Agneta Bolinder, Utdanningsforbundet, Sissel Persen, NAFO, Thomas A. Prestø, Afrikan Youth, Lars Vangen, Elevorganisasjonen, Grete Raff Reinemo, FUG og Benedikte Bostrup, Larvik kommune, prosjektleder ved Norskskolen i Larvik. Mange takk for en god diskusjon og konstruktive innspill.

Fra Rolf Hekneby i Utdanningsdirektoratet har vi fått oversikt over størrelse og fordeling på studieretningstilbud på videregående skoler. Mange takk for datafil og bistand.

Forskerteamet med ansvaret for evalueringen av prosjekt leksehjelp består av Thomas Hugaas Molden og Berit Berg ved NTNU Samfunnsforskning og Trond Buland, Thomas Dahl og Vidar Havn ved SINTEF Teknologi og samfunn, Gruppe for skole- og utdanningsforskning. Alle har vært involvert i utforming av spørreskjemaet for kartleggingen. Thomas Hugaas Molden har hatt ansvaret for den tekniske gjennomføringen av spørreundersøkelsen, og han og Trond Buland har også gjennomført noen intervjuer og dokumentstudier i forbindelse med kartleggingen. Begge har også kommentert og bidratt til rapporten. Geir Karlsen ved Program for lærerutdanning ved NTNU er rådgiver for evalueringen og har bidratt med innspill og kommentarer til rapporten. Gunnveig Grøtan ved SINTEF Teknologi og samfunn, Ny praksis har lest korrektur. Mange takk til alle.

Thomas Dahl
Trondheim
April 2007

Innhold

Forord	2
1 Innledning	4
2 Formålet med kartleggingen og noen avgrensninger	4
3 Metode og datagrunnlag.....	4
4 Om leksehjelpen.....	5
4.1 Omfang	5
4.2 Leksehjelp med tyngde på noen skoler eller nivå?.....	7
4.3 Tilbud utenom skolen.....	8
4.4 Frivillige organisasjoner.....	9
4.5 Konklusjoner	9
5 Hvem er leksehjelpere?.....	10
6 Leksehjelp i hva?	12
7 Hvordan fungerer leksehjelpen?	13
8 Vurdering av behov for leksehjelp.....	15
9 Drivkrefter bak leksehjelpen?	16
10 Sammendrag og hovedkonklusjon.....	17

1 Innledning

Denne rapporten presenterer resultatene fra en kartleggingsstudie av leksehjelp i norsk skole. Kartleggingen omfatter alle skoler i det trettenårige skoleløpet, grunnskoler og videregående skoler, private og offentlige. Den inngår i evalueringen av forsøk med leksehjelp i norsk skole som SINTEF og NTNU Samfunnsforskning gjennomfører på oppdrag for Utdanningsdirektoratet.

Denne rapporten presenterer hovedresultatene fra kartleggingen. Den bruker resultatene fra den til å se på:

- Utbredelse av leksehjelp
- Type leksehjelp
- Organisering av leksehjelp
- Erfaringer med leksehjelp

Kartleggingen er gjennomført gjennom en elektronisk spørreundersøkelse til rektorene ved landets skoler.

Denne rapporten presenterer de viktigste funnene som svarene på spørsmålene i undersøkelsen har gitt. Vi vil i senere rapporter fra evaluering av leksehjelp bruke resultatene i mer omfattende analyser.

2 Formålet med kartleggingen og noen avgrensninger

Hovedformålet med kartleggingen har vært å få et bilde av utbredelse av leksehjelp. Vi har ikke gått i detalj på hvordan leksehjelpen konkret gjennomføres. Om det ligger spesielle læringssyn til grunn for leksehjelptilbudene, hvilke motiver man har for å sette i gang leksehjelptilbud og hvordan leksehjelpen rent praktisk har vært organisert er ikke kartlagt. Det er fenomenet leksehjelp som er kartlagt, og rapporten går ikke inn på en nærmere analyse av hva dette fenomenet er eller representerer. Kartleggingen gir derfor ikke noe grunnlag for en vurdering om leksehjelp er et egnet tiltak for norsk skole eller ikke, og eventuelt hvilke typer leksehjelp som er best egnet. Evalueringen av forsøk med leksehjelp vil i kommende rapporter kunne gi et bedre grunnlag for en slik vurdering, blant annet gjennom en grundigere analyse av dataene fra kartleggingen.

3 Metode og datagrunnlag

En elektronisk spørreundersøkelse ble sendt ut 12. januar 2007 til samtlige grunnskoler og videregående skoler i landet. Datainnsamlingen gikk fram til 15. februar 2007. Undersøkelsen inneholdt et spørreskjema rektorene på skolene ble bedt om å besvare elektronisk over Internett. Totalt ble undersøkelsen sendt ut til 3609 skoler via e-post. Av disse skolene var det ca. 9 prosent (320 skoler) vi ikke nådde ut til ved å bruke oppgitte e-postadresser. Utvalget for undersøkelsen ble med dette redusert til 3289 skoler.

Etter to påminningsrunder fikk vi inn 1983 elektroniske besvarelser innen svarfristen. I tillegg sendte 64 skoler inn spørreskjemaet på papir. Dette gir totalt 2047 besvarelser for undersøkelsen, noe som tilsier en svaropplutning på ca. 62 prosent.

Oppslutningen rundt undersøkelsen vurderes som tilfredsstillende. I frivillige undersøkelser som dette kan en forvente at de skolene som har svart på undersøkelsen er de skolene undersøkelsens tema "treffer", dvs. de som har en eller annen form for organisert leksehjelp. En responslogg fra datainnsamlingen underbygger dette inntrykket ved at mange av de skolene som svarte tidlig var skoler med leksehjelptilbud. Skolene som svarte etter påminninger var i større grad skoler uten organisert leksehjelp. En kan derfor anta at en stor andel av de skolene som ikke har svart på undersøkelsen, ikke har leksehjelptilbud ved skolen.

Svarandelen er relativt høy, sett i sammenligning med andre spørreundersøkelser i norsk skole.¹ Dette kan forklares med at spørreskjemaet ikke har vært særlig omfattende. Det kan også forklares med at interessen for og oppmerksomheten rundt leksehjelp er stor og stimulerer til å respondere på henvendelser.

For å se på sammenhenger i svarene på spørreskjemaet har vi brukt enkle korrelasjonsanalyser og vurdert sammenheng etter Pearsons kji-kvadrat-metode. Signifikansmål har vært $p < 0,05$.

Dataene fra kartleggingen er koblet med data om skole og kommuner fra Grunnskolens informasjonssystem og Statistisk sentralbyrå. Vi har også fått data fra VIGO-databasen fra Utdanningsdirektoratet. Koblingene har vært gjort på skolenivå.

Kartleggingen er basert på antakelsen om at rektor ved skolen vil kjenne til leksehjelptilbud som berører skolens elever, men som ikke skjer i skolens regi.² Vi har i tillegg supplert spørreundersøkelsen med noen telefonintervjuer og nettstudier til frivillige organisasjoner og andre undersøkelser av leksehjelptilbud hos frivillige organisasjoner.³ Vi antar derfor at kartleggingen har dekket omfanget av leksehjelp både ved og utenfor skolen. Om det er tilbud kartleggingen ikke har fanget opp, vil dette måtte være mindre tilbud som skjer utenfor skolen og uten regi av noen fast organisasjon.

4 Om leksehjelpen

4.1 Omfang

Leksehjelp er et utbredt fenomen i norsk skole. Hele 63 prosent av respondentene sier at det har vært gitt organisert leksehjelp ved skolen, og ved 55 prosent av skolene finnes det et tilbud i inneværende skoleår.

Hvis man gjør et radikalt anslag om at alle de skolene som ikke svarte på undersøkelsen (42 prosent av skolene) ikke har noe leksehjelptilbud, vil andelen som har leksehjelptilbud av landets skoler bli 44 prosent. Det reelle tallet må antas å ligge et sted mellom 44 og 63 prosent av landets

¹ Thomas Dahl, Lars Klewe og Poul Skov, *En skole i bevegelse. Evaluering af satsning på kvalitetsudvikling i den norske grundskole*, København: Danmarks Pædagogiske Universitets Forlag, 2004, ss. 19 og 281.

² Mange respondenter svarer også ja på spørsmålet om de kjenner til at elevene får leksehjelp utenom skolen.

³ Se Thomas Hugaas Molden, Silje Louise Dahl og Marko Valenta, *Leksehjelp i Røde kors - en ressurs for alle*, Trondheim: SINTEF Teknologi og samfunn, IFIM, 2006.

skoler. Leksehjelp er med andre ord et utbredt fenomen som har involvert og involverer rundt halvparten av landets skoler.

Denne utbredelsen skyldes en markant økning av leksehjelptilbud gjennom de siste årene. Økningen har vært kontinuerlig fra rundt år 2000. I 2001-2002 var det 13 prosent av respondentene som hadde et leksehjelptilbud. Fra da av har det vært en økning på mellom 6 og 11 prosentpoeng pr. år.

Tabell 1: Hvilket skoleår ble det gitt tilbud om leksehjelp (N=2047)?

Skoleår	Andel skoler hvor det finnes et leksehjelptilbud (prosent)	Økning i forhold til forutgående år (prosentpoeng)
2006-2007	55	6
2005-2006	49	7
2004-2005	42	10
2003-2004	32	8
2002-2003	24	11
2001-2002	13	

De aller fleste som starter opp et leksehjelptilbud fortsetter med det. Av de som hadde et tilbud i 2001-2002, har 90 prosent fremdeles et tilbud. I 2002-2003 hadde rundt seks prosent av de som startet i 2001-2002 falt av. Av de som hadde et tilbud i 2002-2003, var ca. åtte prosent falt av påfølgende skoleår.

Tabell 2: Andel som ikke har fulgt opp påfølgende skoleår av de som hadde et tilbud

Hadde tilbud i	Hadde ikke tilbud påfølgende skoleår (prosent)
2005-2006	7
2004-2005	7
2003-2004	12
2002-2003	8
2001-2002	6

Økningen av leksehjelp har vært stor. Det virker som om økningen kommer til å fortsette. De fleste som har et leksehjelptilbud i inneværende skoleår vil fortsette med tilbudet. Kun to prosent sier at de ikke vil sette i gang et opplegg.

Tabell 3: Tanker om videreføring for de som har opplegg i 2006-7007 (N=1132)

Tilbud til neste år?	Andel skoler (i prosent)
Vil gi tilbud	60
Vil vurdere tiltak	30
Vil ikke sette i gang tiltak	2
Vil sette i gang tiltak på et senere tidspunkt	1

Det er flere forhold som synes å ligge bak det at noen skoler har hatt leksehjelp, men ikke har det lenger. Disse skolene synes i betraktelig mindre grad enn de øvrige skolene at opplegget har nådd målgruppen og at opplegget har fungert godt for elevene. Men også blant disse skolene er det et ubredt ønske om å få etablert et tilbud. Over halvparten av dem vil sette i gang med et leksehjelptilbud, antakelig med en annen form enn det opplegget man hadde hadde.

Av de som ikke har hatt noe leksehjelptilbud (33 prosent av respondentene) vurderer halvparten å sette i gang med tiltak. Ønsket om å få opp et leksehjelptilbud er dermed like stort hos de som har hatt det tidligere og de som aldri har hatt det. Selv eventuelle dårlige erfaringer med et tilbud synes ikke å betyding for troen på leksehjelp som et godt tilbud for elevene.

Samlet betyr alt ovenfor at vi kan forvente en økning i tilbudet av leksehjelp til neste år i omtrentlig samme omfang som økningen har vært så langt. Det betyr at vi kan forvente at i skoleåret 2007-2008 vil over 60 prosent av skolene ha et tilbud.

Leksehjelp er allerede vanlig i norsk skole. Fortsetter utviklingen vil det være et mindretall av skolene som ikke har tilbud. Dette høye tallet indikerer at det kan være mange fortolkninger om hva leksehjelp betyr. Vi vil senere i rapporten diskutere litt hvordan man kan forstå fenomenet leksehjelp og hva som kan ligge bak den raske veksten og store omfanget.

4.2 Leksehjelp med tyngde på noen skoler eller nivå?

Det er ikke noen forskjell mellom videregående skoler og grunnskoler når det gjelder tilbud i leksehjelp. Det er heller ikke noen forskjell innad i grunnskolen mellom barneskoletrinnene og ungdomsskoletrinnene. Leksehjelptilbudene er like utbredt på alle nivåer i grunnsopplæringen.

For de aller fleste skolene er leksehjelpen et generelt tilbud til alle skolens elever. På noen skoler er det imidlertid mer spesifikt rettet mot enkelttrinn. I videregående skole er leksehjelpen på ca. 20 prosent av skolene rettet inn mot spesielle trinn, på ungdomsskoletrinnene i noe mindre grad. I barneskolen er det noe mer trinnorienterte opplegg med et tyngdepunkt i 4. til og med 7. Men også på 1. til 3. trinn finner vi leksehjelptilbud. Av alle leksehjelptilbudene som gis i 2006-2007, er det 27 prosent som omfatter 1. trinn. Dette betyr at leksehjelptilbudene i hovedsak er skolebaserte tilbud som er rettet mot alle skolens elever.

Leksehjelp er noe som i hovedsak gis til alle elevene på skolen. I og med at det er frivillige tilbud, er det langt fra alle som benytter seg av det. Generelt betraktet er det under 10 prosent av skolens elever som benytter seg av tilbudet. Kun et mindretall av skolene har opplegg som over 50 prosent av elevene benytter seg av.

Tabell 4: Størrelse på tilbudet i forhold til antall skoler

Andel elever som har benyttet seg av tilbudet (prosent)	Andel skoler med et slikt antall elever som har benyttet seg av tilbudet (prosent)
0-5	14
6-10	18
10-20	16
20-50	19
Over 50	9

Når det er etablert et leksehjelptilbud, er andelen elever som benytter seg av det relativt konstant. Det er verken frafall eller tilstrømming. Vi kan ikke her gi svar på hva dette skyldes. Det kan være at tilbudet er gitt til en bestemt gruppe elever. Det kan også være at det er bestemte elever som benytter seg av tilbudet, og som er motivert til å benytte det. Som et frivillig tilbud vil nok motivasjonsaspektet spille en viktig rolle. Det at det er en betydelig mindre andel som benytter seg av tilbudet enn det det var lagt opp til, gir vekt til den siste forklaringen.

Det er mange ting som skiller skolene i Norge, som størrelse, andel elever med annet morsmål enn norsk og om og hvor mange grupper med spesialpedagogisk undervisning skolen har. Ingen av disse forholdene skiller når det gjelder leksehjelp. Leksehjelp er like utbredt på skoler med høy andel elever med annet morsmål enn norsk som lav andel, på store og små skoler og på grupper med egen spesialpedagogisk undervisning og skoler uten.

Det er ikke noen fylker som peker seg ut med mer leksehjelp når det gjelder videregående skoler. Når det gjelder grunnskoler er det imidlertid signifikante forskjeller. Mest utbredt er tilbudet i Akershus og Oslo, hvor det i inneværende skoleår er over 70 prosent av skolene som sier at de har leksehjelptilbud. Minst utbredt er tilbudet i Nord-Trøndelag, hvor det er under 40 prosent av skolene som har tilbud.

4.3 Tilbud utenom skolen

Hovedtyngden av leksehjelp skjer på skolen eller i tilknytning til skolen. Det finnes imidlertid en relativt omfattende andel av leksehjelp som skjer utenfor skolen. Hele 12 prosent av respondentene oppgir at leksehjelptilbudene gis utenom skolen. Dette innebærer at rundt 20 prosent av leksehjelptilbudene kan defineres som leksehjelptilbud utenom skolen. Av disse tilbudene er det leksehjelp i regi av frivillige organisasjoner som er mest omfattende. Kategorien ”andre tilbud” er også relativt stor. Hyppig nevnt her er arbeidet til barnevernet og støttekontakter.

Tabell 5: Andel skoler hvor elevene har organisert leksehjelptilbud utenom skolen (N=2047)

Leksehjelptilbud	Andel skoler som har (prosent)
Nettbasert leksehjelp	0
Leksehjelp i regi av frivillige organisasjoner	6
Tilbud rettet til foreldre	1
Leksehjelp fra kommersielle tilbydere	1
Andre tilbud	5

4.4 Frivillige organisasjoner

Som vi ser av Tabell 5 er det frivillige organisasjoner som utgjør hovedtyngden i det som framkommer av tilbudet utenom skolene i vårt kvantitative datamateriale. En del frivillige organisasjoner har allerede i en tid hatt leksehjelptilbud blant sine aktiviteter. Også i det arbeidet som utføres i skolenes regi, har frivillige organisasjoner en rolle, som vist i Tabell 6.

Vi har ikke i denne omgang gjennomført noen fullstendig kartlegging av det frivillige arbeidet som skjer. For å få et visst inntrykk av omfanget har vi likevel gjennomført nettbaserte søk hos noen sentrale frivillige organisasjoner, for å se hvem/hvor mange som tilbyr leksehjelp i frivillig, ikke-kommersiell regi.

Den sentrale organisasjonen her er selvsagt Røde Kors. Særlig i Oslo har organisasjonen i en årrekke vært aktiv med sitt leksehjelptilbud, primært, men ikke utelukkende, rettet mot minoritetsspråklig ungdom.⁴

Utenfor Oslo har Røde kors også tilbudt leksehjelp, gjennom flere av sine lokalorganisasjoner. Omfanget av dette er klart størst i de større byene. Både i Bergen og Trondheim er Røde Kors ansvarlig for leksehjelptilbud til elever ved en rekke skoler. Også i flere mindre byer og landkommuner blir det gitt slike tilbud, med størst utbredelse i Vestfold, Buskerud, Akershus og Hordaland. Utenom Oslo har Røde Kors leksehjelptilbud i ulikt omfang i syv fylker.

Norsk folkehjelp, som en annen av de største organisasjonene for frivillig arbeid, tilbyr også leksehjelp i regi av noen av sine lokallag. Dette tilbudet har betydelig mindre omfang enn det som skjer i Røde Kors' regi.

Frivillighetssentralene er etter hvert en sentral aktør i det frivillige arbeidet i norske kommuner. En sjekk av nærmere 70 frivillighetssentraler, viste at omfanget av leksehjelptilbud der ikke har vært eller er svært stort. En del frivillighetssentraler tilbyr likevel leksehjelp i dag. I første rekke er dette en profilert aktivitet i ulike bydeler i Oslo. Utenom Oslo er dette i mindre grad blant det frivillighetssentralene tilbyr, men det er nok en klar tendens til at dette nå er i ferd med å bli satt på sakskartet også der. Den generelle bevisstheten rundt leksehjelp bidrar nok også til at det frivillige arbeidet på feltet øker.

Ulike innvandrersorganisasjoner gir også tilbud om leksehjelp for barn og ungdom med minoritetsspråklig bakgrunn. Særlig i Oslo har dette relativt stort omfang. I resten av landet er dette så langt ikke et viktig område for disse, selv om tilbud finnes også andre steder enn i Oslo. Også her tror vi at dette er et område i vekst. For eksempel tror vi ikke det er tilfeldig at en gjennomgang av norske innvandrersorganisasjoner så sent som i 2006, overhodet ikke nevner leksehjelp som en av de aktivitetene disse organisasjonene driver.⁵

4.5 Konklusjoner

Leksehjelp er utbredt og hurtig voksende. Det er et tilbud som finnes jevnt fordelt i skole-Norge, på store så vel som små skoler, i grunnskole og videregående. Det er et tilbud som er rettet mot

⁴Aakervik, Rolf Undset og Nils Kvissel (1994): *Leksehjelpen. ORKIS – Oslo Røde Kors Internasjonale Senter*. ORKIS: Oslo, Molden, Thomas Hugaas og Marko Valenta (2006): *Leksehjelp i Røde Kors – en ressurs for alle?* SINTEF Teknologi og samfunn, IFIM: Trondheim

⁵Predelli, Line N.: *Innvandrersorganisasjoner i Norge – Utforming, aktiviteter og politiskdeltakelse*, NIBR-rapport 2006:14, Oslo 2006

elever på alle trinn på skolen, men som vanligvis i underkant av 10 prosent av elevene benytter seg av.

I det store omfanget som leksehjelp sies å ha, ligger det opplagt mange forskjellige forståelser av leksehjelp. Hvordan og hva man forstår som leksehjelp er et åpent spørsmål. Vi diskuterer dette litt nærmere senere i rapporten.

5 Hvem er leksehjelpere?

Hele 82 prosent av de leksehjelptilbudene som gis i inneværende skoleår, gis i regi av skolen med skolen som ansvarlig. Hva lekser er kan diskuteres. Derfor kan også diskuteres hva leksehjelp er, og det gjelder spesielt de tilbudene som skolen selv har regien på: Er dette et tilbud utover det som skolen ellers ville gjort gjennom den ordinære undervisningen? Vi har ikke i denne rapporten gått kvalitativt inn på leksehjelptilbudene for å danne oss et bilde av hva respondentene legger i begrepene. Her er det opplagt rom for at respondentene kan legge forskjellige ting. Skillet mellom den vanlige undervisningen og et definert leksehjelptilbud er ikke alltid lett å trekke. De åpne spørsmålene i undersøkelsen vår viser at enkelte definerer leksehjelp i det som kan forstås som vanlig undervisning. Eksempelvis sies det av en respondent at ”Dette er en heldagsskole. Elevenes leksetid er innbakt i skoletiden.” Et slikt opplegg forstås også som et leksehjelptilbud. Ser vi på de internettbaserte tilbudene, så forstås enkelte ganger det å ha Classfronter eller It’s learning som et leksehjelptilbud. Begge deler kan være det; det avhenger av hvordan man har organisert det.

Samtidig er det å anta at forståelsen av leksehjelp er såpass presis at et ja på spørsmål om man har leksehjelp, i hovedsak indikerer et tilbud som er noe annet enn det undervisningen vanligvis ville innebåret. En respondent forteller at skolen er liten og med få elever. Her har elevene selv tatt initiativ til å jobbe med lekser, og i denne tiden stikker lærer eller foreldre innom for å hjelpe. Dette er klart et opplegg som har kommet som tillegg til den ordinære undervisningen.

Mange leksehjelptilbud er opplegg som har klart definerte leksehjelpere som ikke inngår i den ordinære undervisningen. Skolefritidsordningen brukes hos mange aktivt til arbeidet med skolen. Frivillige organisasjoner spiller også en viss rolle.

Tabell 6: Modeller for leksehjelp. Andel av skolene som har leksehjelp 2006-2007 (N=1132)

	Av skoler som gir leksehjelp inneværende år (prosent)
I regi av skolen, med skolen som ansvarlig	82
I skolefritidsordning (SFO), med SFO som ansvarlig	39
I regi av frivillige organisasjoner, med frivillige org. som ansvarlige	8
Nettbasert leksehjelp	2
Leksehjelp ved styrking av foreldres kompetanse	2
Kombinasjon av ulike modeller	6
Andre måter å organisere leksehjelp på	10

Forholdet mellom de forskjellige tilbudene har ikke endret seg over tid. Det er omtrent det samme forholdet mellom oppleggene hos de skolene som har leksehjelptilbud i dag og de som hadde det for fem år siden. Det eneste vi ser er at SFO-oppleggene har relativt sett blitt mindre. Av de som hadde opplegg i 2001-2002, var 46 prosent av oppleggene SFO-basert. Dette indikerer, noe vi vil diskutere nærmere nedenfor, at leksehjelp i større grad er i ferd med å bli en integrert del av norsk skole.

Påstanden om leksehjelp som en integrert del av norsk skole styrkes videre når vi ser på hvordan respondentene svarer når det gjelder ansvar og gjennomføring av leksehjelpen. Hele 82 prosent av skolene som har eller har hatt leksehjelptilbud oppgir at det er skolens ledelse som har ansvaret for leksehjelpen. Når det gjelder gjennomføring peker lærerne og kontaktlærerne seg ut. SFO-oppleggene er ofte et opplegg i regi av skolen, med ansvar hos ledelsen eller lærere ved skolen.

Tabell 7: Hvem har vært direkte involvert i arbeidet med leksehjelp til elevene? Andel av skoler som har hatt eller har leksehjelptilbud (N=1286)

	Ansvarlig (prosent)	Gjennomføring (leksehjelper) (prosent)
Skolens ledelse	82	9
Skolens lærere/faglærere	27	63
Kontaktlærere	23	30
SFO-personalet	21	38
Frivillige (studenter eller lignende)	2	9
Foreldre	1	2
Andre	7	26

Måten som leksehjelpen er organisert på viser mange gode tiltak på skolene. Noen steder er det elevene som er leksehjelpere, enten på samme skole eller fra høyere nivå (ungdomsskole, videregående, universitet). Andre steder brukes ungdomsklubben i leksehjelparbeidet. På noen skoler hører vi om leksehjelp som et seniortiltak for lærere, på andre igjen som et opplegg for pensjonerte lærere.

Selv om det finnes mange modeller og mange forskjellige aktører som er involvert i leksehjelpen, er leksehjelpen i hovedsak noe som skolen har ansvaret for og som gjennomføres av skolens lærere. I barneskolen ser vi et tydelig innslag av SFO-personalet. Også der hvor det er aktører utenfor skolen, er leksehjelpen i stor grad organisert av skolen. Bare 10 prosent av leksehjelptilbudene har aktører utenfor skolen som ansvarlig (foreldre, frivillige og andre).

Der hvor det er skolen selv som står for opplegget eller det er et nettbasert opplegg, er det en større andel av skolens elever som benytter seg av opplegget. Et skolebasert opplegg synes dermed å være mer utformet for å dekke hele skolen. Når de nettbaserte også i større grad er noe som når hele skolen, har dette sammenheng med at man tenker bruk av elektronisk læringsplattform som en del av leksehjelpen.

6 Leksehjelp i hva?

De leksehjelptilbudene som gis er i hovedsak generelle tilbud, ikke fagspesifikke. Det er noe høyere andel på det faglig spesifikke i videregående skole, men også her er over 60 prosent av tilbudene et generelt tilbud. Generell leksehjelp kan imidlertid åpne for også fagspesifikke tilbud. Det kan være at leksehjelptilbudet er et generelt tilbud, og det er opp til eleven hva hun eller han vil søke hjelp i. Men den lave andelen som har et eksplisitt fokus på fag peker likevel tydelig på at leksehjelptilbudene i hovedsak er en generell hjelp til elevenes arbeid med fag.

Tabell 8: ”Hvilket faglig fokus har det vært på leksehjelpen?” (N=1132)

	Andel av skolene som har leksehjelp skoleåret 2006-2007 (prosent)
Generell leksehjelp i alle fag	88
Fokus på realfag (naturfag, matematikk, e.l.)	18
Fokus på samfunnsfag	2
Fokus på språk (norsk, engelsk, morsmål)	19
Andre fag	1
Læringsstrategier	9

Det er en signifikant sammenheng mellom form på opplegg og faglig fokus. De skolebaserte oppleggene er i større grad en generell leksehjelp i alle fag, mens foreldrebaserte opplegg har en vekt på andre fag og delvis på læringsstrategier. De generelle oppleggene er også rettet mot en større andel av skolens elever.

Leksehjelpen varierer i forhold til om det er et spesifikt faglig fokus eller ikke. Den varierer også når det gjelder hvem som får tilbud om leksehjelp. Det mest utbredte er et generelt tilbud til alle skolens elever, men mange (42 prosent av oppleggene) er utformet mot elever med spesielle behov.

Tabell 9: Leksehjelp til hvem? (N=1132)

Leksehjelpstype	Andel skoler (prosent av skoler som har tilbud)
Generelt tilbud til alle skolens elever	68
Et tilbud til elever med minoritetsspråklig bakgrunn	22
Et tilbud til elever med spesielle behov	42
Et tilbud om opplæring til foreldre	2

De forskjellige modeller for opplegg retter seg mot forskjellige målgrupper. De SFO-baserte oppleggene retter seg i større grad mot elever med spesielle behov. SFO-oppleggene og de nettbaserte oppleggene er i mindre grad enn det skolebaserte, de frivillige organisasjonene og de foreldrebaserte oppleggene rettet mot elever med minoritetsspråklig bakgrunn.

Leksehjelp til elever med spesielle behov (42 prosent av leksehjelptilbudene) er rettet mot elever med konsentrasjonsvansker, liten oppfølging hjemmefra og elever med generelle lærevansker. Oppleggene retter seg gjerne mot alle disse behovene. Hovedtyngden kan likevel sies å ligge på å hjelpe elevene der hvor hjemmet ikke følger opp.

Tabell 10: Leksehjelp gitt til elever med spesielle behov (42 prosent av leksehjelptilbudene) (N=543)

	Andel skoler med opplegg av de som har opplegg for elever med spesielle behov (prosent)
Elever som synes å ha liten/ingen oppfølging hjemmefra	69
Elever med konsentrasjonsvansker	61
Elever med generelle lærevansker	58
Elever med lese- og skrivevansker	52
Elever med andre spesifikke lærevansker	34
Elever med atferdsvansker	32
Sum	306

7 Hvordan fungerer leksehjelpen?

Respondentene gir et klart bilde av at leksehjelp er noe som fungerer godt for elevene. Nesten 50 prosent angir at dette er et tilbud som i stor grad fungerer godt. Ut fra at respondentene mener at leksehjelp er noe som fungerer godt, så er det heller ikke rart at de aller fleste mener at leksehjelpen bør bli et tilbud til flere elever.

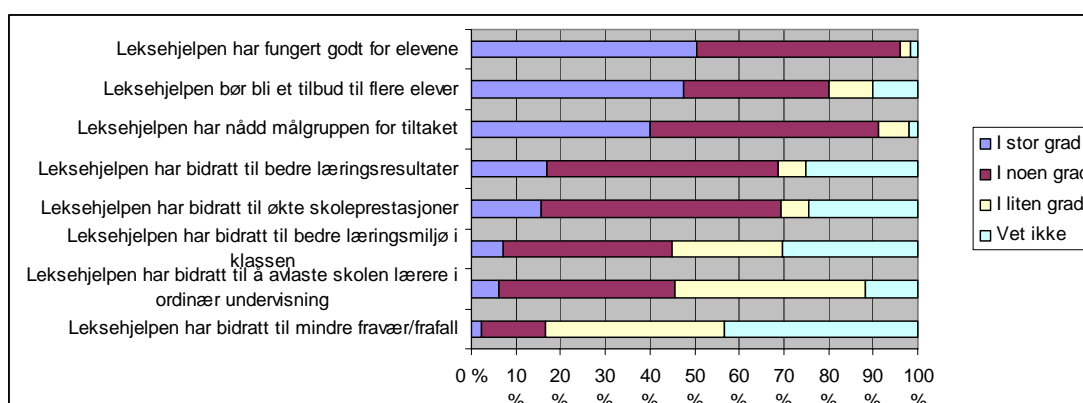
Tabell 11: Har leksehjelpen fungert godt for elevene? (N=1245; alle skoler som har eller har hatt leksehjelptilbud)

Svaralternativer	Svarandel (prosent)
I stor grad	48
I noen grad	47
I liten grad	3
Vet ikke	2
Sum	100

Derimot er det ikke alltid man når målgruppen for tiltaket. Det er en stor andel som synes at man bare i noen grad når den. Kun 10 prosent mener at man har nådd de elevene man trenger å nå. Som et leksehjelptilbud er tilbudet frivillig. De som kan ha størst nytte av et slikt tilbud må lokkes eller overtales til å bli med på noe slikt. Dette får man ikke alltid til. Det er dermed en mulighet for at leksehjelpen blir et tilbud til de som allerede oppnår gode resultater og som ikke har spesielle behov.

Leksehjelpen vurderes i hovedsak å være noe som fungerer godt. Respondentene mener videre at den bidrar til bedre læringsresultater og økte skoleprestasjoner. Her er det mange som ikke vet om leksehjelpen bidrar, noe som skyldes at man i liten grad har gjort mål på læringsresultater og skoleprestasjoner i forbindelse med leksehjelpen (mer om dette under avsnittet om evaluering nedenfor). Av de som uttaler seg om læringsresultater mener 22 prosent av den bidrar i svært stor grad og 69 prosent i noen grad.

Figur 1: Hva har leksehjelpen bidratt til? (Skoler som har leksehjelptilbud; N=1079-1108)

Det er ikke noe ved organiseringen av leksehjelpen og hvor den finner sted som har noen tydelig betydning for de vurderinger respondentene våre gir. Vurderingen av om hvordan leksehjelpen fungerer er likt for grunnskoler og videregående skoler, og det er ikke noen forskjell mellom fylkene, verken når det gjelder grunnskole eller videregående skole. Hvilke trinn man har rettet leksehjelpen inn mot, spiller heller ingen rolle. Vurderingen av tilbudet er heller ikke avhengig av hvor lenge man har praktisert leksehjelp. Med andre ord: Vurderingen av leksehjelpen er omtrent den samme, uavhengig om man først har begynt med det i inneværende år eller har holdt på med den i flere år. Det å gjennomføre leksehjelp gir tydeligvis ikke dårligere erfaringer.

Om man har et faglig fokus eller ikke på leksehjelpen, har ikke betydning for vurderingen, heller ikke når det gjelder vurderingen leksehjelpens bidrag til bedre læringsresultater.

Vurderingene er dermed ganske like for en rekke variabler med leksehjelptilbudene. Men på noen områder ser vi signifikante forskjeller i vurderingene. Leksehjelptilbudet som er gitt av frivillige organisasjoner vurderes ikke like godt som de øvrige tilbudene. Det er bare 36 prosent som mener at dette i stor grad fungerer godt for elevene, mot rundt 50 prosent når det gjelder skolebasert, SFO-basert og foreldrebasert. Dette svaret kan tolkes på mange måter, og gir ikke nødvendigvis et uttrykk for om disse oppleggene reelt sett ikke fungerer like godt som de mer skolebaserte og foreldrebaserte. Respondentene har sannsynligvis i mindre grad kjennskap til disse oppleggene, noe som viser seg ved at de skolebaserte oppleggene er i større grad evaluert av skolen enn oppleggene til frivillige organisasjoner. Dernest kan resultatene vise at man kanskje har større tro på det man har hånd om selv enn det som andre tar seg av, et utslag av "skolen vet best" også her.

Det er også forskjeller i vurderingene av oppleggene ut fra innholdet. Det er de oppleggene som er rettet mot mellom 10 og 50 prosent av elevene som skolelederne gir de beste vurderinger av. De oppleggene som har fokus på språk eller læringsstrategier, er de som vurderes som best. Der hvor opplegget har vært gitt som et tilbud med opplæring av foreldrene, er vurderingene bedre enn for

de øvrige opplegg. Skolen synes tydeligvis at det å trekke på foreldrene har betydning. Men de skoler som har et slikt opplegg er få, så her kan man ikke trekke noen endelig konklusjon.

Det er også tydelige forskjeller i vurderingene, avhengig om leksehjelptilbudet har vært gitt til elever med spesielle behov eller ikke. Der hvor det har vært gitt til elever med spesielle behov, ser vi en klart større positiv vurdering av tilbudet, både når det gjelder hvordan det fungerer og i forhold til læringsresultater.

Det tydeligste bidraget når det gjelder hvor godt man mener leksehjelpen fungerer, ser vi i forhold til om man har nådd målgruppen med opplegget. Av de som mener at man har nådd den, mener hele 77 prosent at leksehjelpen i stor grad fungerer godt. Det samme bildet ser vi når det gjelder vurdering av læringsstrategier.

De som har hatt leksehjelp tidligere men som har avsluttet leksehjelpen, har tydelig en mindre positiv vurdering av leksehjelpen. Spesielt er dette tydelig i forhold til vurderingen av om leksehjelpen bidrar til bedre læringsresultater. Av denne gruppen mener hele 20 prosent at leksehjelpen i liten grad er et bidrag.

Det er med andre ord forskjellige vurderinger av de forskjellige oppleggende ut fra hvordan de er utformet. Opplegg som når målgruppen, som er rettet mot språk og læringsstrategier, som har en opplæring av foreldrene eller hvor den er gitt til elever med spesielle behov vurderes mer positivt. Men selv om vi ser signifikante forskjeller i vurderingene, er vurderingene av de forskjellige oppleggene ikke radikalt forskjellige. I det store er vurderingene positive for alle utforminger. Leksehjelp vurderes generelt som et viktig bidrag. Noen leksehjelpprosjekt vurderes ikke i like stor grad positivt, men disse prosjektene avsluttes ofte. Den positive vurderingen holder seg derfor over tid.

Å nå målgruppen synes å være en hovedutfordring for leksehjelptilbudene. Når man den, lykkes man i større grad. Dette er nok ikke bare en utfordring i forhold til leksehjelp. Vi kan si at det er en utfordring generelt i skolen å nå de elevene som har størst behov for et tilbud med et tilpasset tilbud. Når leksehjelptilbudet er frivillig, kan dette være en ekstra stor utfordring.

Analysene våre er ikke knyttet til tall på læringsresultater ved skolene. Om våre respondenter gir en positiv vurdering i forhold til læringsresultater, er det ikke gitt at læringsresultatene har blitt bedre som følge av leksehjelpen. Men som vi peker på nedenfor: Vurderingene av oppleggene er bedre på de skoler hvor det er gjort en eller annen form for evaluering av dem. Dette kan tyde på at det bak vurderingene ligger reelle endringer hos elevene.

8 Vurdering av behov for leksehjelp

Leksehjelpen er, skole-Norge sett samlet, et generelt tilbud gitt til alle elever. Men våre respondenter sitter med et klart bilde av at det er behov for leksehjelp i spesielle fag. Hele 40 prosent av respondentene, uavhengig av om man har hatt, har eller ikke har leksehjelptilbud, mener at innen matematikk er behovet for leksehjelp framtreddende. Videregående skoler mener i større grad enn grunnskolen at det er et fagspesifikt leksehjelptilbud.

Tabell 12: I hvilke fag er, etter din vurdering, behovet for leksehjelp mest framtreddende? (N=2047)

Fag	Svarandel (prosent)
Matematikk	40
Norsk	28
Engelsk	22
Alle fag har behov	19
Kombinasjon av flere fag	15
Naturfag/andre realfag	9
Samfunnsfag	3

30 prosent av de som har leksehjelptilbud i inneværende år har en evaluering av det. Det er stor variasjon i hvem og hvordan man evaluert, fra bruk av ressurser sentralt i kommunen til oppsummering lokalt. Den dominerende formen synes å være muntlige rapporteringer og individuelle vurderinger, og mindre bruk av systematiske evalueringer.

De som har evaluert opplegget, gir i større grad gode vurderinger av opplegget, både hvordan det fungerer og i forhold til læringsresultater. Dette tyder på at leksehjelp har et større potensial enn det man kanskje er klar over. Innsikt i oppleggene er med på å forsterke en positiv vurdering.

9 Drivkrefter bak leksehjelpen?

Hva er det som bidrar til den store økningen i leksehjelptilbud ved skolene? Hva er drivkreftene? Siden leksehjelpen i hovedsak er et generelt tilbud, ikke rettet inn mot spesielle fag eller spesielle elever, er det vanskelig å peke på noen konkret årsak til utbredelsen av leksehjelp. Men mange av leksehjelptilbudene bærer også preg av å være rettet mot bestemte mål eller grupper. Vi kan av tallmaterialet peke ut noen hovedtrekk for disse leksehjelptilbudene. Det er:

- Leksehjelp for å møte ønsket om tilpasset opplæring
- Leksehjelp for å følge opp elever med svak oppfølging fra hjemmet
- Leksehjelp for å styrke elevenes faglige resultater
- Leksehjelp for å møte elever med forskjellige behov

Det er neppe ett forhold som gjør at vi ser disse trekkene. Tilpasset opplæring har stått som et mål for norsk skole i lang tid. Det er også et forhold vi vet at mange lærerne har vanskelig med å finne ut av hvordan man skal håndtere. Etterspørselen etter kompetanse til tilpasset opplæring er stor.⁶ Debatten om uro i skolen og oppfatningen av at det finnes en høy andel av elever med konsentrasjonsvansker (jfr. ADHD-debatten) kan også være ting som bidrar til utvikling av leksehjelptilbud. PISA-undersøkelsene med resultater om både store forskjeller og relativt sett dårlige gjennomsnittlige læringsresultater kan også være ting som har ført til at man har utviklet leksehjelptilbud. De nasjonale, regionale og lokale satsingene på realfag og leseferdigheter kan også spille inn, selv om vi ser at leksehjelpen oftest er et generelt tiltak for å styrke de faglige resultatene og i mindre grad et fagspesifikt tilbud.

Det kan også være at det er en endring i oppfatning av om lekser er en god ting eller ikke. På mange skoler har man arbeidet med å integrere leksene i skolearbeidet og prøvd å skape en

⁶ Dahl, Klewe og Skov, sitert ovenfor, s. 131.

leksefri skole. Samtidig har skolene endret seg på mange måter de siste årene. Skolene rapporterer om en økning i elevenes kompetanse til å bruke forskjellige arbeidsmåter, ansvarlighet i skolearbeidet, medvirkning i utformingen av individuelle arbeidsplaner og en større grad av tilpasset undervisning.⁷ Vi har også sett at det er en økning i samarbeidet med foreldrene.⁸

Et moment som kan ha betydning ligger i en tydelig endring av skolens arbeidsformer. Utprøving av nye arbeidstidsavtaler har vist at mange skoler jobber med å differensiere undervisningstiden mer til forskjellige undervisningsformer og arbeidsformer for elevene.⁹ Dette kan være med på å forklare den høye andelen som sier at de har et leksehjelptilbud. I dette kan det ligge at elevene i deler av undervisningstiden arbeider med egne arbeidsplaner med hjelp av lærere eller andre.

Nok et moment kan være det som internasjonale undersøkelser har vist om omfang og bruk av lekser i norsk skole. TIMSS-undersøkelsen har vist at norske elever i 8. klasse får mer lekser enn gjennomsnittet av landene i TIMSS-undersøkelsen, men at norsk skole i mindre grad følger opp disse leksene.¹⁰

Politiske signaler om leksehjelp kan ha hatt betydning, i det minste de siste årene. Det heter i Soria Moria-erklæringen at regjeringen Stoltenberg vil jobbe for ”flere lærere som kan gi elevene bedre oppfølging”. Da staten var forhandlingspart med lærerorganisasjonene, var det også et mål med utprøving av de nye arbeidstidsavtaler å få til et tettere lærer-elev-samarbeid. Både fra myndighetene og politisk hold kan det sies å finnes holdninger som støtter opp om utviklingen av leksehjelptilbud. Departementet har også satset på leksehjelp gjennom forsøk med leksehjelp og er i Stortingsmelding nr. 16 (2006-2007) eksplisitte på at det vil ”utvikle og iverksette leksehjelpordninger”.¹¹

I våre tall ser vi imidlertid ikke noe som tyder på at det er spesialpedagogiske utfordringer eller utfordringer knyttet til migrasjon eller annet morsmål som ligger bak veksten i leksehjelptilbudet. For det første er det ikke noen forskjell i omfanget av leksehjelptilbud mellom skoler som har høy andel fremmedspråklige og de som ikke har det. Det er heller ikke noen forskjell i forhold til andelen spesialpedagogisk undervisning. For det andre er det heller ikke slik at blant de som var først ute med leksehjelptilbud var skoler med høy andel fremmedspråklige. Andelen var like stor da som den er det i dagens tilbud.

10 Sammendrag og hovedkonklusjon

Leksehjelpen i norsk skole har vokst i omfang de siste årene, fra å omfatte bare litt i overkant av 10 prosent av skolene for 6 år siden til nå å være et tilbud ved over halvparten av norske skoler, grunnskole som videregående opplæring. Leksehjelpen er i hovedsak organisert av den enkelte skole, den er rettet generelt mot alle elever og er ikke fagspesifikk. Den finnes på alle trinn i norsk

⁷ Dahl, Klewe og Skov, sitert ovenfor, s. 141.

⁸ Samme sted, s. 154.

⁹ Dette var tydelig i mange av forsøkene med alternativ arbeidstidsordning, hvor mer tid på skolen for lærere blant annet ble brukt til økt elevkontakt utover ordinær undervisningstid. Se Brita Bungum, Thomas Dahl, Berit Gullikstad, Thomas Hugaas Molden og Bente Rasmussen, *Tid til en kollektiv og attraktiv skole. Evaluering av sentralt initierte forsøk med alternative arbeidstidsordninger i skoleverket*, Trondheim: SINTEF, 2002.

¹⁰ Michael O. Martin, Ina V.S. Mullis, Eugenio J. Gonzalez og Steven J. Chrostowski, *TIMSS 2003 International Science Report. Findings From IEA's Trends in International Mathematics and Science Study at the Fourth and Eighth Grades*, Chestnut Hill, MA: International Association for the Evaluation of Educational Achievement, TIMSS & PIRLS International Study Center, Lynch School of Education, Boston College, 2004, s. 319.

¹¹ St. meld. nr. 16 (2006-2007), ... og ingen sto igjen. *Tidlig innsats for livslang læring*, s. 76.

skole, i hovedsak som et tilbud rettet mot flere trinn eller hele skolen. Mange leksehjelptilbud er knyttet til skole-fritidsordning. Frivillige organisasjoner er også involvert i mange opplegg, både på og utenfor skolen.

Vurderingen som respondentene i denne kartleggingen gjør at leksehjelpen er overveiende positiv. I første rekke er det et opplegg de synes fungerer godt, dernest mener mange å se også resultater når det gjelder elevenes læring og arbeid. Vurderingene er i liten grad basert på målbare forhold og i større grad på det som formidles muntlig fra involverte aktører.

De positive vurderingene våre respondenter (skoleledelsen) gir av leksehjelptilbudene i sammenheng med ønsket om å videreføre arbeidet til å nå flere elever, tilsier at leksehjelp allerede er i ferd med å bli en del av norsk skole.

Andelen av opplegg hvor man har arbeidet med å styrke foreldrenes kompetanse er liten. Men det er opplegg som får svært god vurdering av våre respondenter. Dette antyder at leksehjelp som bidrar til å styrke kontakten med hjemmet spesielt er et positivt bidrag.

Leksehjelppoppleggene når ikke alltid de som trenger dem mest. Skolene står også her overfor utfordringer med å lage tiltak som involverer dem som har størst behov for ekstra tiltak eller oppfølging. Klarer man å nå målgruppen for leksehjelpen, gir det markant positive utslag i respondentenes vurderinger av den.